

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo CII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

sed propter se ipsum tenetur & habetur; ibi ergo finis qui sufficit nobis aeternus ~~igitur~~ erit; neque enim nobis sufficit finis. nisi cuius nullus est finis; hoc inspiratum erat philippo quando dixit. ostendo nobis patrem & sufficit nobis; in qua ostensione se promisit & filius dicens. Non credis quia ego in patre & pater in me est. De hoc itaque quod sufficit nobis. rectissime audimus. Gaudium uestrum nemo tollat a uobis. De hoc etiam quae superius dicta sunt. melius existimo intellegi. modicum etiam non uidebitis me & iterum modicum & uidebitis me; modicum est enim hoc totum spatium quo praesens per uolat saeculum. unde dicit idem ipse euangelista in epistola sua. nouissima hora est; ideo namque addidit. quia uado ad patrem. quod ad priorum sententiam referendum est ubi ait. modicum etiam non uidebitis me. non ad posteriorem ubi ait. & iterum modicum & uidebitis me; eundo quippe ad patrem facturum erat ut non eum uiderent. ac per hoc non ideo dictum est. quia fuerat mortuus & donec resurgeret ab eorum aspectibus recessurus. sed quod esset iturus ad patrem. quod fecit postea quam resurrexit & cum eis postea xl dies conuersatus ascendit in caelum; illis ergo ait. modicum etiam non uidebitis me. quia eum corporaliter tunc uidebant quia iturus erat ad patrem. & eum deinceps mortalem uisuri non erant. qualem cum ista loqueretur uidebant; quod uero addidit. & iterum modicum & uidebitis me. uniuersae promisit ecclesiae. sicut uniuersae promisit. ecce ego uobiscum sum usque in consummationem saeculi. Non tardat dominus promissum. modicum & uidebitis eum. ubi iam nihil rogemus. nihil interrogemus. quia nihil desiderandum remanebit. nihil quaerendum latebit; hoc modicum longum nobis uidebitur. quoniam adhuc agitur. cum finitum fuerit. tunc sentimus quam modicum fuerit. Nunc ergo sit gaudium nostrum quale habet mundus. de quo dictum est. mundus autem gaudebit; nec tamen in huius desiderii parturitione gaudio tristes simus. sed sicut ait apostolus. spe gaudentes in tribulatione patientes. quia & ipsa parturiens cui comparati sumus. plus gaudet de mox futura prole. quam tristis est de praesenti dolore; sed huius sermonis iste sit finis; habent enim quaestionem molestissimam quae sequuntur. nec breuitate coartanda sunt. ut possint commodius si dominus uoluerit explicari.

INCIPIT SERMO. CII. DE EO QUOD DICIT AMEN AMEN DICO UOBIS SI QUID PETIERITIS PATREM IN NOMINE MEO DABIT UOBIS. USQUE AD IO. ITERUM RELINQUO MUNDUM ET UADO AD PATREM.

Domiini uerba nunc ista tractanda sunt. Amen amen dico uobis. si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis; nam dictum est in superius

rioribus huius dominici sermonis paribus propter eos qui non nulli pe-
 tunt a patre in xpi nomine nec accipiunt. Non petit in nomine saluatoris
 quidquid petitur contra rationem salutis; non enim sonum litterarum ac
 syllabarum, sed quod sonus ipse significat. & quod eo sono recte ac ueraciter
 intelligitur. hoc accipiendus est dicere cum dicit in nomine meo; unde qui
 hoc sentit de xpo quod non est de unico dī filio sentiendum. Non petit in eius
 nomine. & iam si non taceat litteris ac syllabis xpm. qm̄ in eius nomine petit
 quem cogitat cum petit; qui uero quod est de illo sentiendum sentit. ipse
 in eius nomine petit. & accipit quod petit si non contra suam salutem sempi-
 ternam petit; accipit autem quando debet accipere. quaedam enim non
 negantur, sed ut congruo dentur tempore differuntur; ita sane intelligen-
 dum est quod ait. dabit uobis. ut ea beneficia significata sciuntur his uerbis
 quae ad eos qui petitur. proprie pertinent; exaudiuntur quippe omnes
 scī pro se ipsis. non autem pro omnibus. exaudiuntur uel amicis uel inimicis
 suis. uel quibus libet alius. quia non ut cumq. dictum est dabit. sed dabit uobis.
 Usq. modo inquit non petitis quicquam in nomine meo; petite & accipietis.
 ut gaudium uestrum sit plenum; hoc quod dicit gaudium plenum. profec-
 to non carnale sed spiritale gaudium est; & quando tantum erit ut aliquid
 ei iam non sit addendum. proculdubio tunc erit plenum. Quid quid ergo
 petitur quod pertineat ad hoc gaudium consequendum. hoc est in no-
 mine xpi petendum. si diuinam intelligimus gratiam. si uere beatam pos-
 cimus uitam; quid quid autem aliud petitur. nihil petitur. Non quia omni-
 no nulla res est. sed quia in tante rei comparatione quidquid aliud con-
 cupiscitur nihil est; neq. enim prorsus nulla res est homo de quo ait a-
 postolus. qui se putat aliquid esse cum nihil sit; In comparatione quip-
 pe spiritualis hominis qui scit gratia dī se esse quod est. quis quis uana
 praesumit nihil est; & iam sic ergo recte intelligi potest. Amen an-
 dico uobis. si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis. ut hoc
 quod ait. si quid. non quod libet intelligatur. sed aliquid quod non in
 beatæ uitæ comparatione sit nihil; & quod sequitur Usq. modo non
 petitis quicquam in nomine meo. duob; modis intelligi potest. uel
 quia non in nomine meo petistis. quod nomen non sicut cognoscen-
 dum est cognouistis. uel non petistis quicquam. qm̄ in comparatio-
 ne rei quam petere debuistis. pro nihilo habendum est quod petistis;
 ut igitur in eius nomine non nihil sed gaudium plenum petant. qm̄
 si aliquid aliud petunt. idem aliquid nihil est. exhortatur dicens.
 Petite & accipietis. ut gaudium uestrum sit plenum. id est hoc in nomine

in eo p̄t̄e. ut gaudium uestrum plenum sit. & accipietis; isto enim
bono in p̄t̄endo p̄seuerantes sc̄os suos. neque quā misericordie
diuina fr̄uēdebit; h̄c inquit in prouerbis locutus sum uobis;
uēit t̄ hoc cūc̄em non in prouerbis loquer̄ uobis. sed p̄c̄l̄com
de p̄c̄t̄e m̄o cōnuntia b̄o uobis; possē d̄icere hanc de quoc̄ loquit̄
hor̄c futurum op̄t̄ere s̄c̄ulum intell̄gi. ubi uidebimur p̄c̄l̄a
quod b̄c̄t̄ur p̄c̄ulus dicit. facie ad faciem. ut quod c̄t̄. h̄c in
prouerbis locutus sum uobis; hoc sit quod c̄b̄ eodē c̄p̄stolo
dic̄ t̄ est. uidemus nunc p̄p̄c̄ulum in enigm̄c̄t̄e; cōnuntia
b̄o cū uobis; qui c̄p̄ filium p̄c̄t̄er uidebitur; iuxta illud quod
c̄lybi c̄t̄. neq; p̄c̄t̄em quis cognoscat nisi filius. & cui uoluerit
filius reuelare; sed istum s̄ns̄um uidetur impedire quod sequit̄.
Illo die in nomine meo p̄t̄as; in futuro enim s̄c̄ulo cum p̄uē
nerimur ad regnum ubi similes erimur. qm̄ uidebimur tam
sicut est; quid p̄t̄am sumus; quoc̄do sc̄c̄iebitur in bonis desi
derium nostrum; unde & in c̄lyo p̄s̄almo dicitur. sc̄c̄iebor
cum m̄c̄ni festec̄tur gl̄oriac̄t̄e; p̄t̄io namq; c̄ly cuius ē
indigentia. quoc̄ ibi nulla erit ubi h̄c sc̄c̄iebit̄ erit. Relinqui
tur itaq; quoc̄tam sc̄c̄ere ualeo. ut intell̄zatur ih̄s discipu
los sc̄os de c̄c̄r naly bus uel c̄nimaly bus s̄c̄ sp̄itales promissis
facturum. quoc̄muis nondum tales quoc̄les erimur. quoc̄do
sp̄itale & c̄m corpus habebimus. sed quoc̄ly ē c̄c̄t qui d̄icē b̄c̄.
sc̄c̄p̄t̄iam loquimur inter p̄f̄ct̄os. & non potui uobis loqui
quoc̄si sp̄italy bus sed quoc̄si c̄c̄r naly bus. & non sp̄m̄ huius mundi
accepimus sed sp̄m̄ qui & d̄o est. ut sc̄ic̄emus quoc̄ c̄c̄do donata
sunt nobis quoc̄ & loquimur non in sc̄c̄p̄t̄iam h̄m̄c̄nē doc
tis uerbis sed doct̄is sp̄s̄ sp̄italy bus sp̄italy c̄m parantes.
Ani m̄c̄ly c̄c̄t̄em homo non p̄c̄cipit quoc̄ sunt sp̄s̄ d̄i; non itaq;
p̄c̄cipit quoc̄ sunt sp̄s̄ d̄i homo c̄nimaly sic c̄c̄dit quoc̄
cumq; c̄c̄dit d̄c̄t̄ n̄c̄tura. ut c̄ly uel quoc̄ corpus cogitare
non possit quoc̄mly b̄c̄ c̄m p̄ly s̄m̄. uel in m̄n̄ sum. quoc̄m
ly b̄c̄ lucidum. ac speciosum corpus. t̄m̄n̄ ideo prouerbic̄
illy sunt quoc̄cumq; d̄icta sc̄c̄p̄t̄iam. De in c̄m p̄c̄c̄
immutabilis; substantia non quoc̄ t̄c̄ tam quam prouerbic̄
bia d̄putat. sed quoc̄ si c̄ cogitat quoc̄modo qui prouerbic̄
sol̄bit c̄c̄dit. neq; intell̄zere; Cum uero sp̄italy c̄c̄p̄t̄
nt̄ omnia d̄i uidi c̄c̄re. ip̄s̄ c̄c̄t̄em c̄n̄m̄ in d̄i uidi c̄c̄re. & c̄c̄

si in hoc uita cedat huc uelut per speculum & pater per spiritum. tamen non nullo
 corporis sensu. non ulla imaginaria cogitatione que capit aut fingit
 qualium cumque similitudines corporum. sed mentis certissima intel
 lectus dñi non corpus esse sed spm̄. ita pater de patre ced nuntian
 te filio ut eiusdem substantia & conspiciatur & ipse qui adnuntiat. tunc
 in eius nomine p̄cunt quip̄cunt. quia in sono eius nominis non celat quā
 res ipsa est. que hoc nomine uocatur intellegunt. p̄c animi uanitate
 uel infirmitate con fingunt tamquam in alio loco patrem. in alio filium
 ante patrem stantem & pro nobis rogantem spatia sua queque comborū
 occupantibus mo-lybus & uerbum ad eum cuius est uerbum facere.
 uerba pro nobis interuallo interposito inter os loquentis & auriculas
 audientis & alyata que sibi animales idemque carnales in cordibus
 fabricant. quid quid enim tale sp̄italibus deo cogitantibus & corpo
 rum consuetudine. hoc currit. negando atque respuendo tamquam
 in posturas muscas ab interioribus oculis abigunt & si certatim eius
 lucis adquireunt. quateſte ac uideat hęc ipsas imagines corporum
 suis interioribus aspectibus intruētes. falsas omnino esse conuincunt.
 hi possunt ut cumque cogitare dñm n̄m ihm xpm̄ in quantum homo est
 pro nobis interpellare patrem. in quantum autem d̄ est. nos & cudi
 re cum patre. quod eum significasse arbitror ubi ait. & non dico uob.
 quia ego rogabo patrem de uobis. ad hoc quippe intuentium quomodo
 non rogat patrem filius. sed simul & audiunt Rogantes pater & filius.
 non nisi sp̄italis oculus mentis ascendit. Ipse enim pater inquit amat uos.
 quia uos me amastis. ΠΕΦΙΛΗΚΑΙΕ. Ideo amat ille. quia nos ama
 mus. an potius quia ille amat. Ideo nos amamus. & epistola sua euange
 lista idem ipse respondeat. nos diligimus inquit. quia ipse prior diligit
 nos. hinc ergo factum est ut diligere mus. quia dilecti sumus. prorsus
 donum d̄ est diligere dñm. ipse ut diligere d̄ dedit. qui non diligitur diligit
 displicentes. amati sumus. ut esset in nobis unde placeamus. Non enim
 amamus filium. nisi amamus & patrem. amat nos pater. qui nos
 amamus filium. Cum patre & filio acceperimus ut & patrem amemus.
 & filium. Diffundit enim caritatem in cordibus nostris amborum
 sp̄. per quem spm̄ & patrem amamus & filium. & quem spm̄ cum patre
 amamus & filio. Amorem itaque nostrum p̄ uim quo colimus dñm. fecit
 d̄ & uidit quicquid bonum est. Ideo quippe amat ipse quod fecit. sed
 non in nobis fecit & quod amat. nisi ante quam id faceret & nos
 amat. & credi distis inquit. quia ego ad & u; & u a patre & ueni.

in mundum. iterum relinquo mundum & uado ad patrem; plane credidim;
neq; enim propterea debet incredibile uideri. quia sic ad mundum uenit;
& ut a patre ut non desereret patrem. & sic uadit ad patrem relicto mundo.
ut non deserat mundum; & ut enim a patre. quia de patre est; In mundum
uenit. quia mundo suum corpus ostendit. quod de uirgine adsumpsit.
Reliquit mundum corporaliter discessione. per se ad patrem hominis ascen-
sione. nō mundum deseruit praesentiae gubernatione. **INCIP. SERM. CIII.
DE EO QUOD DICIT. DICUNT DISCIPULI EIUS. ECCE NUNC
PALAM LOQUERIS. USQ. AD IO. SED CONFIDITE EGO UICI MUNDUM**

Qualiter autem discipuli xpi. quando cum eis ante passionem loquebatur
magna cum paruus. sed sicut oportebat ut magna dicerentur
& paruus. quia nondum accepto spiritu sancto quem ad modum eum post
eius resurrectionem uel ipso insufflante uel desuper acceperunt
humana magis quam diuina sapiebant. Multis indicis per totum euan-
gelium declaratur; unde & hoc est quod in ista lectione dixerunt. ait enim
euangelista; dicunt discipuli eius. ecce nunc palam loqueris & prouer-
bium nullum dicis; nunc scimus. quia nosti omnia. & non opus est tibi
ut quis te interroget; in hoc credimus. quia ad deum existi. Ipse dicit paulo ante
dixerat. hanc in prouerbiis locutus sum uobis. uenit hora cum iam non in
prouerbiis loquar uobis. quomodo ergo isti dicunt. ecce nunc palam
loqueris & prouerbium nullum dicis; num quid hora iam uenerat.
quae non iam in prouerbiis se promiserat locuturum. prorsus quod non
dum illa hora uenisset & continuatio uerborum eius ostendit. quae ita
se habet. Inquit in prouerbiis locutus sum uobis. uenit hora cum
iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre meo adnuntiabo
uobis; illo die in nomine meo perituros. & non dico uobis. quia ego rogabo patrem
de uobis. ipse enim pater amat uos. quia uos me amastis & credidistis quia
ego ad deum & ueni in mundum. iterum relinquo mundum
& uado ad patrem. Cum per haec uerba omnia adhuc illam promittat
horam qua non iam in prouerbiis loquetur. sed palam de patre adnunti-
abit eis. in qua hora dicit eos in suo nomine perituros. nō se patrem de
illis rogaturum. eo quod ipse pater amat eos quia ipsi amauerunt xpm
& crediderunt quod a patre & uenit & uenit in mundum. iterum relic-
turus mundum & iturus ad patrem; cum ergo adhuc promittatur
illa hora in qua sine prouerbiis loquetur est. cur isti dicunt.
- ecce nunc palam loqueris & prouerbium nullum dicis. nisi quia illa
quae scit ipse non intellexerunt esse prouerbia. illi usq; ad deum non in